
Lubin, kw. staromiejski, woj. dolnośląskie, AZP 73-20

Informator Archeologiczny : badania 33, 187

1999

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Wyniki badań zostaną opublikowane w „Łódzkich Sprawozdaniach Archeologicznych” oraz publikacji *Zamek w Lubawie. Dawniej i dziś*, red. L. Kajzer, Lubawa 2001.

Kontynuacja badań jest niezbędna chociażby ze względu na dostarczane przy okazji nowe informacje dotyczące sfery działań konserwatorskich, których zakończeniem powinna być pełna rewitalizacja obiektu.

LUBIN, kw. staromiejski, woj. dolnośląskie, AZP 73-20

Od października 1997 do maja 1999 roku prowadzono badania archeologiczno-architektoniczne kwartału staromiejskiego, ograniczonego ul. Piastowską, B. Chrobrego i Rynkiem w Lubinie. Wykop badawczy objął powierzchnię około 1500 m².

Rozpoznano relikty zabudowy murowanej, głównie jej drugie i trzecie pasmo. Współczesne granice kwartału nie są zgodne z historycznymi, co wynika z przesunięć zabudowy i ciągów komunikacyjnych zrealizowanych w latach 60. i 70. XX w. Rozpoznano łącznie 9 budynków, które o ile były podpiwniczone to w pierwszym paśmie zabudowy. Relikty architektury datować można od okresu renesansu po czasy nowożytne.

Miąszość nawarstwień przemieszanych sięgała 1,50 m, licząc od współczesnego poziomu, nawarstwienia zalegające *in situ* miały grubość nie przekraczającą 1,60 m.

Pod architekturą i w obrębie dziedzińca kwartału, w warstwach osadniczych i na stropie calca, przebadano 68 obiektów archeologicznych, w tym także z konstrukcjami drewnianymi: studnie z cembrowinami drewnianymi i kamiennymi, szamba, chaty o konstrukcji ścian plecionkowej i zrębowej, zakopane beczki, płoty, wybrukowane podwórka itp.

Ruchomy materiał zabytkowy to przede wszystkim ceramika, datowana od końca XIII po wiek XVI. Odkryto ponadto przedmioty metalowe oraz drewniane.

Sprawozdanie w Archiwum WKZ w Legnicy.

Badania zakończone.

LUBSKO, st. 31, gm. Żary, woj. lubuskie, AZP 65-09/73

- nawarstwienia osadnicze średniowieczne i nowożytne XIII/XIV-XIX w.

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone pod kanalizację miejską wzdłuż ul. Popławskiego i po północnej stronie budynków przy ul. Popławskiego – wzdłuż ul. Kopernika. Prace prowadzone w terminie od 12 czerwca do 15 listopada przez mgr Alinę Jaszewską (autorka sprawozdania, Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska Żary). Finansowane przez Spółkę Wodno-Ściekową „Lubsko”. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 500 m².

Odsłonięto nawarstwienia drogi z przełomu XIV/XV-XVIII w., późniejsze warstwy splantowane w 1933 r., relikty drewnianych zabudowań mieszkalnych z XIV i XV-XVI w. oraz murowanych renesansowych piwnic. Uzyskano liczny materiał archeologiczny: ceramikę, przedmioty metalowe (ozdobne i użytkowe, m.in. kilka monet), fragmenty przedmiotów skórzanych, drewnianych (pobrało kilkadziesiąt próbek dendrologicznych).

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej Żary.

Badania nie będą kontynuowane.

Lubsko, st. 31A, gm. Żary, woj. lubuskie, AZP 65-09/73 – patrz: nowożytność

MIRONICE, st. 13, gm. Kłodawa, woj. lubuskie, AZP 43-11/14

- dawne opactwo cystersów, późne średniowiecze